

25th
ANNIVERSARY
JUBILEE

LISTY SVĚTÉHO FRANTIŠKA

Poučno-zábavný mesačník pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo.

LISTY SVÄTÉHO FRANTIŠKA

LEAFLETS OF ST. FRANCIS

Zábavno-poučný mesačník pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo

Vydávané s povolením cirkevnej a rehoľnej vrchnosti.

Vychodí každého 1. v mesiaci.

Úradoveň redakcie: Office of Editor:

232 SOUTH HOME AVENUE,

PITTSBURGH 2, PENNSYLVANIA

Telephone: Linden 2550

Vydávajú a redigujú mesačne
SLOVENSKÍ FRANTIŠKÁNI

Published and edited monthly by the
SLOVAK FRANCISCAN FATHERS

Predplatné pre Spoj. Štáty
\$1.50 na rok.
Do Kanady \$2.00 na rok.

Subscription in the U. S. A.
\$1.50 per year.
To Canada \$2.00 per year.

Entered as second class matter at post office at Pittsburgh, Pa., under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rates of postage provided for in section 1103.
Act of October 3, 1917, authorized August 6, 1925.

KALENDÁR GENERÁLNEJ ABSOLÚCIE A PLNOMOCNÝCH ODPUSTKOV

od 1. októbra do 2. novembra

DNI GENERÁLNEJ ABSOLÚCIE
SÚ:

1. okt. na sviatok sv. Františka z Asisi.

1. nov., na sviatok Všetich svätých.

Raz do roka v deň slávnej vizitácie;
raz v živote dľa ľubovôle vyvolený deň.

S generálnou absolúciou sú spojené
plnomocné odpustky, preto vyžaduje sa
skrúsená spoveď so sv. prijímaním a mo-
dlitbou na úmyse I sv. Otca.

DNI PLNOMOCNÝCH ODPUSTKOV
SÚ:

1. okt. na sviatok sv. Františka z Asisi.

6. okt., v deň sv. Marie Františky,
panny III. Rádu.

10. okt., v deň sv. Daniela a jeho
spoločníkov muč. I. Rádu.

19. okt., v deň sv. Petra z Alkantary
I. Rádu.

26. okt., v deň bl. Bonaventury z Po-
tencia, I. Rádu.

30. okt., v deň bl. Angela z Acrio,
I. Rádu.

31. okt., na sviatok Krista Kráľa.

1.—2. nov. v deň Dušičiek.

25th
ANNIVERSARY
JUBILEE

LISTY SVÄTÉHO FRANTIŠKA

Ročník (Vol.) XXV.

Pittsburgh, Pa., October, 1948

Č. (No.) 10.

Sv. Františku, rozhovor sa!

Sv. František a pokánie.

Sv. František neutekal pred slovom "pokánie", ani sa ho nezhrozil. On dobre vedel, že keď svoju dušu porovnáme s najsvätejším Pánom Bohom, pokorne volať musíme so Žalmistom: "Jestliže na nepravosti pozorovať budeš, Pane; Pane, kto obstojí?" (Žalm 129, 3.)

Narodili sme sa v neposlušnosti našich prvých rodičov, v prvotnom alebo v dedičnom hriechu, a tak neboli sme milými dieťkami Pána Boha. Obstojíme pred Pánom Bohom?

Máme aj svoje osobné hriechy a priestupky, nedokonalo-

sti a nevyrovnanosti, — tak obstojíme pred velebnosťou Božou?

Rozumný, riadny a pokorný človek, keď seba porovnáva s Pánom Bohom, uznať musí: odkázaný som na cestu pokánia. Cesta pokánia je pre každého človeka. Nenarodili sme sa svätými, ale pomocou a spoluúčinkovaním milosti Božej staneme sa svätými.

Sv. František nenarodil sa svätým, ale stal sa svätým. On sa tiež narodil v dedičnom hriechu, bol nemilým dieťaťom pred Pánom Bohom, ale svätým krstom stal sa milým Synom Božím.

Aj sv. František mal svoje ľudské, osobné poklesky, nedokonalosti, náтуру a nevyrovnanosti, — ale nikdy nevypadol z milosti svätého krstu, z milosti posväcujúcej.

Sv. František bol krehkým človekom, ale nikdy nebol zlým človekom ani vo svojom detstve, ani vo svojej mladosti, ani vo svojom dospelom veku.

Sv. František úprimne sa zahrúžil do lásky Božej a seba porovnával: Františku, miluješ Pána Boha čisto a úplne svojimi myšlienkami, žiadosťami, slovami a skutkami?

Sv. František predstavil si dobrotu Božiu a pýtal sa sám seba: Františku, pre dobrotu Božiu si aj ty dobrý Pánu Bohu, sebe a bližným?

Sv. František vložil sa do obetavej lásky Kristovej a v tomto čistom obraze lásky pýtal sa sám seba: Františku, aj ty miluješ čisto a obetavo Krista?

Tento hlboký mysliteľ našiel aj cestu pokánia. Ponížil sa pred láskou, dobrotou a obetavosťou Božou, seba porovnával . . . a vždy našiel také veci, ktoré musely byť kajúcnosťou vyrovnané. On vo svojej hlbokej pokore hovorieval: "Ked' ma milosť Božia opustí, budem jeden z najväčších hrie-

šnikov." Prečo to hovorieval? Lebo poznal seba, aký je krehký; poznal milosť Božiu, ako dušu podopiera; a poznal aj, že nedokonalý človek jedine pokánim zaľúbi sa Pánu Bohu.

Kajúcnosť: pokorne svoju dušu porovnaj si s najsvätejším, nebeským životom a čiň poriadok v nej.

Nevieš byť kajúcim? Pokorne a úprimne rozjímaj o láske, доброте a obetavosti Božej, tým aj lepšie pochopíme, že naša cesta vedúca k Pánu Bohu je pokánie.

Pokánie je nielen uznať svoje hriechy, vyspovedať sa a viac nehrešiť, — ale opravdivé pokánie je: vyrovnáme si všetko láskou Božou a v Bohumilom živote pokračujeme a obetujeme sa.

**DEVÄŤ . DŇOVÁ
POBOŽNOSŤ
K ÚCTE
SV. FRANTIŠKA
SERAFÍNSKEHO**

Sostavil:

P. LUDVIK MIHOK, OFM.

Cena len 15 centov.

Píšte si pre túto krásnu a užitočnú knižku ešte dnes na našu adresu!

DEDIČSTVO NAŠICH OTCOV ZACHOVAJ NÁM, PANE!

Píše: P. Izidor Dobrovodský, O.F.M.

(Pokračovanie)

Čo pekného máme v dejinách?

46.

Hojže Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí,
po tom širom sveta poli
na chlebovej podstati.
Každý pošiel svojou stranou
hnaný žitia nevôľou,
v osamelých sa havranov
zmenil kďel sokolov.

Andrej Sládkovič.

Do týchto riadkov náš vtipný a rozhl'adný básnik zahrnul tragédiu nášho slovenského života.

Mladí, životaschopní, odhodlaní junáci a mladé, spanilé a kvitnúce dievčatá, utekajú do cudziny, aby im cudzí podali skyvu chleba . . . čo im otcina nemohla poskytnúť.

Pýtajme sa našich krajanov v cudzine: "Prečo ste sa vystahovali?" Zväčša nám odpovedia: za chlebom, — chceli sme domácim pomôcť, — s pomerami neboli sme spokojní, — "hnaní žitia nevôľou".

Zprvu krajan — krajana volal, bývali pospolu, zakladali obce, mestá a spolky, a teraz? — Mnohí naši krajania sú tiež roztratení, ako osamelí havrani. Zmizli z verejného života, nepočuješ o nich, a zanikajú ako osamelé vtáča.

Sú, ktorí sa vrátili domov krvopotnými a mozol'natými úsporami, aby domácim pomohli, ale sú premnohí, ktorí sa v cudzine udomácnili . . . a viac sa domov nevrátia.

Cudzina nás prijala, cudzina nás podpo-

řila, s nami sú spokojní a my novým vlastiam slúžime slovenskou, tvrdou statočnosťou.

Aj my sme spievali tú trúchlivú pieseň: Hojže Bože . . . a trúchlili sme nad odchodom kvetov nášho národa, — my sme tiež opustili svoju vlasť . . . a nám iní spievajú trúchlivo: Hojže Bože . . .

KOCEL, SYN PRIBINOV.

"Jednako však v časoch, keď Pribina bol ešte na Slovensku, bol už ženatý a mal syna, lebo ušiel k Bulharom už so synom Kocel'om (De conversione kap. X.) Tento syn Kocel' bol r. 850 dospelý človek, lebo vtedy bol prítomný medzi 30. prednými ľuďmi pri slávnostnom vysvätení prvého Pribinovho kostola pri ja-

zere Blatenskom; narodil sa teda iste niekoľko rokov pred r. 830. Kocel' panoval po Pribinovi už okolo roku 865, mai teda aspoň 35—40 rokov v čase, keď poznal Konštantína a Metoda. Pribina, ktorý nie dlho pred týmto rokom bol zabitý, umrel teda asi vo veku 60 rokov. Kocel' si teda priniesol svoje meno ešte zo Slovenska." (Dr. Miloš Weingart, univerzitný prof., Praha: "Ríša Veľ'komoravská", str. 330.)

"Niet pochybnosti, že touto politikou Pribina vykonal veľké kultúrne dielo: kraj panonských Slovincov chytřejšie a sporejšie, účinnejšie sblížil so západnou kultúrou ako kedysi svoje bývalé Nitriansko. Ale rovnako je jasné, že bezvýhradnou službou Salzburgu, Ostmarke a kráľovi Ludvikovi, z ktorých milosti držal svoju moc, Pribina, hoci sám bol Slovan (alebo, ak chceme tak povedať, Slovák — pravda s vedomým anachronizmom) čisto slovanského mena a rodu, preukazoval zrejmu nemeckú orientáciu a mimovoľne účinne podporoval germanizáciu Slovincov, badateľnú už vo Frizinských pamiatkach. Táto jeho politická línia ohrožovala, pravda, susednú Veľ'komoravskú ríšu, posunujúc záujmovú oblasť Salzburgu a Ostmarky na samé hranice Veľ'kej Moravy, a to bolo asi príčinou, že nepriateľský pomer Moravanov k Pribinovi potrvál i za nástupcu Mojmirovho, jeho synovca Rastislava, ktorý bol dosadený r. 846 od Ludvika Nemca; niekedy pred rokom 865 (snáď r. 861.) bol Pribina od Moravanov zabitý a v Panonii nastúpil jeho syn Kocel'. (De conversione, XIII. hl.)

A tu nastal dejinný obrat v politickej a kultúrnej orientácii Panonie: sám Kocel' bol síce vychovaný v duchu Pribinovom, spolu s ním pobúdál u nemeckých kniežat, s ním zo začiatku staval kostoly

a usadzoval pri nich nemeckých duchovných; a čo viac, svoj sídelný hrad, ktorý mal pred tým pravdepodobne slovanské meno, prezval na Mosaburg (všimnime si slov De conversione XIII. hl. in castro Chezilonis noviter Mosaburg vocato! — na hrade Chezilon najnovšie Mosaburgom zvanom), prislúchoval salzburgskému arcibiskupovi, ktorý ešte r. 865 slávil u neho Vianoce a vysvätil nové kostoly — ale potom naraz prichádza Kocel'ovi veľké poznanie, ktoré obracia jeho ducha. Zatiaľ totiž bol už moravský Rastislav vykonal svoj veľký štátnický čin, a súc ohrožovaný blízkou veľmocou franskou, obrátil sa k vzdialenejšej a menej nebezpečnej veľmoci byzantskej: vyžiadal si v Carihrade kresťanských misionárov a tým účinnejšiu zbraň proti nebezpečnej expanzii od západu. Práve asi, keď Kocel' nastúpil vládu v Panonii, boli na Morave s nadšením prijatí bratia Konštantín a Metod, ktorí svojim geniálnym vynálezom slovanského písma (hlaholského) a znamenitými prekladmi biblických a liturgických kníh založili kultúru našu i všetkých Slovanov vôbec. A po trojročnom pôsobení na Morave, práve ten rok po poslednej návšteve salzburgského arcibiskupa u Kocel'a, nastúpili prvú cestu do Ríma, aby dosiahli vysvätenie svojich žiakov." (Dr. Miloš Weingart, univ. prof., Praha: "Ríša Veľ'komoravská", str. 340—342.)

Ctime si svoju otčinu aj vo vzdialenosti, milujme a podporujme svojich bratov, ktorí žijú v dedičstve našich otcov.

Prosíme našich dobrodincov, ktorí nám zašlú milodar za jubilárnu knižočku "Hospodín nech ti udelí pokoja", nech to zašlú pod týmto: "Na jubilárny fond."

Vďaka za porozumenie!

Poníženého Krista nasledovať!

Píše: *P. Izidor Dobrovodský, OFM.*

22.

KRISTUS nám káže: "Pod'te ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažení a ja vás občerstvím. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinok pre svoje duše. Ved' moje jarmo je príjemné a bremeno moje ľahké." (Mat. 11, 28—30.)

POKORA V DOBROM.

Najprv uvádzam vám slová sv. Pavla: "A čo máš, čo by si nebol dostal? A keďže si dostal, čo sa chvastáš, ako by si nebol dostal?" (I. Kor. 4, 7.)

Každý človek má v sebe zdedené dobré náklonnosti alebo vlastnosti. Tieto nie on si zaslúžil alebo nadobudol, ale zdarma dostal. Tak sme zdarma dostali od Pána Boha mnohé dobroty duše a tela, mnohé ozdoby duše a tela, mnohé dobré náklonnosti duše a tela. Ako sme rástli, tie zdarma nám dané dobroty v nás sa objavovali, v nás sa vyvíjaly — my sme ich vlastnili. Tak máme mnohé dobroty, ktorými nás štedrosť Božia okrášľila.

Sme aj potomkami našich rodičov, ktorí vo stvoriteľskom diele s vôľou Božou spoluúčinkovali. A tak máme od svojich rodičov a predkov svoje krvné zdedené dobré náklonnosti a vlastnosti. Aj na tieto musíme povedať: zdarma sme ich dostali.

Dobrá výchovu sme dostali. Zas sme mnohé dobroty vo viere a mravov zdarma dostali.

Dostali sme dobrú školu. Zas mnohými vedomosťami boli sme obohatení, a v mnohých dobrotách naša vôľa bola utvrdená. Zdarma sme to dostali.

Vyznačili nás úradmi. Zdarma sme to dostali.

Mali sme dobrých duševných vodcov. Oni nás obohacovali a my sme to zdarma dostali.

Keď rozumne o sebe uvažujeme, pokoríme sa, ved' mnohé dobroty, náklonnosti a vlastnosti dostali sme zdarma.

Uznať dobrodenia Božie, dobrodenia prírody, dobrodenia šľachetných ľudí, patrí do správneho pochopu nášho života. Ponížene a správne uznať tie dobroty, ktoré nám iní dali, to sa neprotiví povedomému životu človeka.

Neuznať dobrodenia Božie, neuznať dobrodenia prírody a ľudí, prezradzuje, že má v sebe pyšného ducha.

Chváliť sa cudzími dobrodeniami prezradzuje, že je do seba zalúbený. Sv. Pavel nás varuje od pyšného ducha, a odporúča nám pokorné sebaopoznanie.

Tu Pán Ježiš dáva nám pravidlo života: "Tak nech svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach." (Mat. 5, 16.)

Na čo sa tu odvoláva Pán Ježiš? Na dobré skutky.

Pre koho máme konať svoje dobré skutky? — Pre Pána Boha.

Prečo máme konať svoje dobré skutky pre Pána Boha? — Aby ľudia skrze naše dobré skutky oslavovali Boha, ktorý je v nebesiach.

Kto vie oslavovať Pána Boha? — Pokorný.

Kto vie Bohumilé skutky konať? — Pokorný.

Kto uzná dobroty Božie, prírody a ľudí? — Pokorný.

Pokorný uvažuje, za dobrodenia Pánu Bohu sa poďakuje a spoluúčinkuje s nimi.

Pokorný vie Pána Boha vyhľadávať

svojimi schopnosťami, dl'a slov. sv. Pavla: "Všetko, čokoľvek činíte slovom alebo skutkom, všetko (čiňte) v mene Pána Ježiša Krista s poďakovaním Bohu a Otcovi skrze neho." (Kolos. 3, 17.) — "Či teda jete a či pijete, a či čokoľvek iného činíte, všetko na slávu Božiu čiňte." (I. Kor. 10, 31.)

Pokorný vie spoluúčinkovať darmi Božími, a novými vlastnosťami sa obohatiť.

Pokorný, keď vidí dobroty iných, nezávidí ich, neočernuje ich, neprekáža im, ale sa snaží, aby aj on takých dobrôt mal.

Pokorný koná dobroty a teší sa im v Pánu, a praje si, aby aj iní v Pánu sa tešili a dobroty konali.

Naproti tomuto pyšný: do seba je zaplúbený, len seba chváli, len seba miluje, len seba nad iných povyšuje. On sám si je svojim svetom a pánom. A čo z toho má? — Je prázdny klasom pred Pánom Bohom. Pokorný Kristus k večnosti nás pripravuje. Koho nasleduješ?

SILA RUŽENCA.

Píše: *P. Amand, OFM.*

"Dôstojný pane!" volala Sestrička na father Michala na chodbe nemocnice, "tu pod číslom 10. je veľmi chorý človek katolík; dušu má už takmer na jazyku, upomínam ho na posledné sviatosti, ale on o kňazovi ani počuť. Čo mám robiť?"

Ako aj naskutku, človek stredných rokov bol duševne veľmi zanedbaný. Nie čudo. Od mládenectva vyhýbal sa kosteru. Obľuboval iba karty a salónu. Preto bol vždy bedárom a každému závidel, kto mal čo len máličko toho imania. Čakal len na tie časy, keď budú bohatým s chrbta remene rezať a kňazov vešať. . . Teraz sa už smutno vzdával tých nádejí, lebo sám cítil, že to už dlho nepotiahne.

Father Michal, horlivý misionár, vždy

premýšľal o spôsobe, ako by bolo ľahšie priviesť poblúdené duše ku Pánu Bohu. Stále prosil svojho veľkého Patróna, sv. Michala, aby zahnal do pekla satanáša a iných zlých duchov, ktorí sa po svete na zkažení duší potuľujú. Tu bleskom nadhodila sa mu myšlienka: modlí sa ruženec!

Misionár vedel z dejín Cirkvi, že zhubný blud albigenov bol vykorený modlitbou ruženca, ktorej naučil sv. Dominik veriacich kresťanov; vedel, že Maria bola zvláštnou "pomocnicou kresťanov" počas tureckého pustošenia kresťanských krajín; vedel, že Panna Maria sama učila v lurdskom zjavení sv. Bernardinku odriekať sv. ruženec i žiadala, aby sa ho

ľudia modlili; vedel, že fatimská Panna Maria prevážne túto žiadosť prejavila deťom, ktorým sa zjavila. V terajšom prípade myšlienku "modli sa ruženec!" bral si za mimoriadne vnuknutie svojho nebeského ochráncu.

Na korde visel mu ruženec. Vzal ho do ruky. Požiadal i Sestričku, aby sa začala modliť ruženec za obrátenie hriešnika.

Keď odriekol prvý desiatok ruženca, ticho na palcoch vošiel do izby nemocného, pristúpil až ku posteli, aby si obzrel chorého.

Nemocný otvoril oči. Keď videl pred sebou reholníka, začal zprvu hundrať, potom zlorečiť a preklínať. Pozdvihnuť sa konečne napjatými silami s lôžka a reval: "Pakuj sa von, lebo ja žiadneho kňaza nechcem vidieť!" Napľul za ním.

Father Michal sa nezľakol, ale ticho, vlúdne povedal: "No, nebojte sa, človečku, ja vám neublížim. Ja som len opatrne prišiel pozrieť na vás, či už začínate černieť. Ja som totiž počul, že keď zatvrdilý hriešnik zomiera, začne černieť. Keď už zomre, potom vraj celkom sčernie na znak toho, že sa dostal do horiaceho pekla . . ." Bez ďalšieho slova potom vyšiel na chodbu.

Chorý zostal sám. Akosi nedalo sa mu dýchať. Ticho si ľahol a rozmýšľal . . . Rozmýšľal o svojej slabosti a tiež o slovách, ktoré počul od reholníka-misionára. I mimovoľne pozrel si na ruky a posmešne sa uškrnul . . . "Ah, hlúposti, však Boh, nebo, peklo, to všetko len samý humbug . . . ako sa to v salóne pri kartách hovorí . . . Ale kto vie? Možno, že je aj v tom voľ'áčo! Ruky sa mi nečernajú, ale tu dnu pri srdci je dosť toho čierneho . . ." uvažoval, premýšľal.

Father vyšiel na chodbu a pokračoval v odriekaní ruženca. Sestrička sadla si opodiaľ ku dverám izby nemocného a

modlila sa tiež. Onedlho počuje, že nemocný volá na ňu. Na zavolanie vošla dnu, aby poslúžila nemocnému. Podala mu vody, popravila záhlavok, zakryla ho, chcela odísť . . .

Nemocný zastaví Sestričku a skoro bojazlivo sa pýta: "Sestrička, či nebadáte na mne nejaké znaky čiernych škvŕn?" Ona hovorí: "Iba perv vaše zosinieľajú a nechty vaše trochu modrajú," a vyšla von.

Misionár dokončieval ruženec, prechádzajúc sa ticho po chodbe. Znovu počuje volanie chorého. Sestrička tam už nebola, preto on sám vošiel ku chorému. Ale nemocný už teraz nezúri, len skúmavo pozerá na kňaza . . . Kňaz láskavou útrpnosťou pohliadne na neho, pochyť šatku a poutiera ňou zapotené čelo nemocného. Chorý to dovoľuje, nič nehovorí . . . ale konečne chytí ruku kňaza a opýta sa ho slabým hlasom: "Velebný pane, či by sa tomu mohlo zamedziť, aby som ja nešiel do pekla a aby som teda celkom neočierneľ?"

Father Michalovi radosťou podskočilo srdce. Vzdychol si dojato: "Maria, bud' mi na pomoci i naďalej, aby som mohol túto dušu zachrániť!"

Sladko, milo, trpezlivo poučil chorého a vyberal z jeho duše zastaralú hnilobu a zaťažujúce balvány jeho svedomia. Nemocný sa dôkladne vyspovedal. . .

Radosťou naplnený Father udelil mu rozhrešenie . . . podal mu pohnutý Telo Pána na cestu do večnosti . . . udelil mu posledné pomazanie . . . pápežské požehnanie.

Pri odchode Fathera nemocný pochválil sa Sestričke: "Viete, Sestrička, ja sa už teraz nebojím, že moje telo sčernie po smrti a nebojím sa, že pôjdem do pekla. Moje telo bude biele, ako je i moja duša úplne biela . . ."

Na druhé ráno ticho usnul v Pánu.

ZO ŽIVOTA PRE ŽIVOT

Píše: P. Bernard Besterici, OFM.

RUKY KRISTOVE.

“Kládol na nich ruky a požehnával ich.” (Marek 10, 16.)

Chlapci sa vysmievali chudobnému a bosému spoluhráčovi a robili posmech z jeho kresťanskej viery. Oni mu hovorili: “Keby tá Pán Boh opravdive miloval, prečo sa On lepšie nestará o teba, a prečo On nepovie niekomu, aby ti poslal nové topánky?”

Za jednu celú minútu bosý, chudobný chlapec bol zarazený, ale potom so slzami v očiach a plačlivým hlasom odpovedal: “Ja myslím, že On hovorí ľuďom, ale oni Ho nepočúvajú.”

Od kolísky až po hrob ruky Kristove sú okolo nás. “Otec miluje Syna a všetko oddal mu do ruky.” (Ján 3, 35.) A tie ruky Kristove sú okolo každého jedného z nás. “Tu pristúpil Ježiš, mluvil k nim a riekol: Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.” (Mat. 28, 18.) A ten Ježiš, ktorému je daná všetka moc na nebi i na zemi, má svoje ruky okolo nás.

Čo sa nám môže stať? My, ktorí veríme v Krista, vieme, že nič! Kto nám môže ublížiť? My, ktorí vieme, že Ježiš nás miluje, poznáme, že ani brány pekelné nás nepremôžu!

“A on na každého skladal ruky a uzdravoval ich.” (Luk. 4, 40.) Tie isté ruky Kristove, ktoré každého uzdravovali, sú okolo nás; tie isté ruky Kristove, ktoré každému pomáhali, každého potešovali, každého utišovali a boli plné milosrdenstva, lásky a požehnaním pre kaž-

dého, sú okolo nás. Ale tie ruky, ktoré konaly toľké zázraky, že “čo keby sa jedno každé opisovalo, myslím, že ani celý svet nemohol by obsiahnuť tých kníh, ktoré by sa mali napísať” (Ján 21, 25), tie isté ruky sú okolo nás, ale pre nás nekonajú zázraky.

Lebo dnes už Kristus má aj mystické telo, to jest Jeho Cirkev, Jeho veriacich. Všetci kresťania sú údovia tela Kristovho — oni sú ruky Kristove. Kristus im hovorí, čo majú činiť pre nás; ale ako chlapec dal odpoveď, ľudia nepočúvajú. Kristus hovorí im, čo majú činiť pre nás a oni nepočúvajú; ale aj nám Kristus hovorí, čo my máme činiť pre druhých a či aj my nepočúvame? Či my nechceme počuť? “Všetko teda, čokoľvek chcete, aby ľudia činili vám, i vy činite im.” (Mat. 7, 12.) “Nové prikázanie vám dávam: aby ste sa vo spoločnosti milovali, ako som vás ja miloval, aby ste sa i vy spolu milovali.” (Ján 13, 34.) “Chlapi, ste bratia, prečože krivdíte jeden druhému?” (Skut. 7, 26.) “Láskou bratskou sa vo spoločnosti milujte.” (Rim. 12, 10.) “Nesúd’.

me teda viac jeden druhého.” (Rím. 14, 13.) “A preto zaujímajte sa jeden za druhého, jako i Kristus zaujal sa vás.” (Rím. 15, 7.) “Aby ste si slúžili vospolok skrze duchovnú lásku.” (Gal. 5, 13.) “So všetkou poníženosťou a krotkosťou, s trpezlivosťou, snášajúc sa vospolok v láske.” (Ef. 4, 2.) “Ale buďte vospolok dobrotiví, milosrdní, odpúšťajúci jeden druhému, jako i Boh pre Krista odpustil vám.” (Ef. 4, 32.) Tak potešujte sa vospolok.

Teda my dietky Pána Boha, údovia mystického tela Kristovho, my ruky Kristove máme jeden druhého potešovať, posilňovať, milovať účinnou láskou, napomáhať, priať všetko dobré a požehnávať. Lebo ako Ježiš raz vzal do rúk “chlieb, dobrorečil, lámal a dával im a riekol: vezmite, toto je moje telo,” (Marek 14, 22), a potom dal tú moc svojim kňazom, aby oni činili tento zázrak, tak nám kresťanom dáva tú prácu konať čo predtým Jeho ruky robievaly. My sme ruky Kristove a máme činiť a konať prácu Kristovu.

Františkánsky kňaz na Slovensku, maliar, vypracoval obraz Krista ako nočného policajta, ktorý diriguje premváku. A ako európski policajti majú biele rukavice až po lakeť, aby ho lepšie bolo vidno, keď ukazuje smer. On je naša Cesta a keď nebudeme kráčať po tej ceste, budeme zničení, ako európske mestá.

Počas druhej svetovej vojny vojaci prišli do mesta, kde všetko bolo zničené a pováľané. Jedine uprostred námestia stál velikánsky kamenný kríž, na ktorom visel nedotknutý Kristus. Okolo ramena kríža a rúk Krista ovešali a ovinuli stá a stá telefonických drôtov, po ktorých o krátky čas išly rozkazy, ktoré priniesly smrť pre tisíce a tisíce ľudí. Ruky Kristove pre nás znamenajú spásu a požehnanie alebo smrť.

Keď chceme činiť zle, ruky Kristove

nás zadržujú, ako zastavily Petra, keď uťal ucho sluhovi v zahrade Getsemanскеj; ruky Kristove nás zachytia, keď len čo upadáme do pokušenia, tak isto, ako keď sv. Peter kráčať po vode a začal sa topiť: “Pane, pomôž mi. A Ježiš ihneď natiahol ruku a chytil ho.” (Mat. 14, 30-31.) A po úpadku do hriechu, keď máme úprimnú ľútosť vo svojom srdci, Ježiš svojimi rukami nás, stratenú ovečku, uchváti, uloží na svoje ramená a donesie nás späť ku deväťdesiat deväť spravodlivým: do svojho ovčince. Lebo “ja im dám život večný, a nezahynú na veky, a nikto mi ich neurve z ruky.”

Ale, drahí milovaní, nebudme pyšní, vždy pamätajte, že ruky nášho Majstra umývaly nohy apoštolov. Tie ruky Kristove tak naširoko pribité na kríži, čakajú nás prijať len, keď sme pokorní a poníženého srdca.

Na pútnickom mieste Sedembolestnej Matky Božej vo Valparaíso, uprostred všetkého stojí oltár nášho Otca svätého Františka. Na oltári je socha vyobrazujúca ako Chudobný z Assisi objíma Krista pribitého na kríži, ale Kristus spúšťa ľavú ruku na plece svojho miláčka a tlačí ho bližšie k sebe. To isté čaká aj na nás, keď len budeme žiť ako nás Otec náš naučil.

“Kládol na nich ruky a požehnával ich.” Deti Božie, keď sme my v stave posväcujúcej milosti, Ježiš nás objíma, bozkáva a požehnáva. A v hodinke smrti ruky Kristove nás požehnajú, ako požehnaly apoštolov pred nastúpením do neba. Sedí na pravici Boha, ruky má široko roztvorené a čaká na nás.

Či ste už ukázali naše “LISTY” svojmu priateľovi, aby si ich predplátil?

Tak vykonáte svoju kresťanskú katolícku povinnosť voči priateľovi a Listom sv. Františka.

NAŠI MRTVI

Na františkánskom cintoríne vo Valparaiso, Ind. odpočívajú:

P. HONORIUS FRAŠTACKÝ,
nar. 8. marca 1872.
zomrel 17. apríla 1934.
Zomrel v jednoduchej františkánskej starobe.

P. ROGER ŽENATÝ,
nar. 21. decembra 1906.
zomrel 27. februára 1947.
Bol obdarený vzácnymi vlohami, ale zomrel predčasne.

P. FULGENC BALLUN,
nar. 12. októbra 1890.
zomrel 13. februára 1936.
Bol obľúbeným ľudovým misionárom.

BR. ROCHUS CHNAPKO,
nar. 29. októbra 1896.
zomrel 14. augusta 1943.
Bol horlivým kveštárom.

Títo zomreli vo františkánskom habite a preto sú naši. Spomeňme si na nich zvlášť v mesiaci novembri. — R. I. P.

Rozprávajte nám o svätých!

Píše P. Anton Maskulka, OFM.

BOŽSKÝ TRUBADÚR.

“Pochválen Pán Ježiš Kristus!” volaly deti zo štvrtej triedy za otcom Jánom. — “Otče, počuly sme, že včera ste mali zaujímavú reč o svätom Františkovi; prosíme vás úctive, povedzte nám tiež tú reč.” “Dobre, deti moje, môžete aj iných sem povolať.”

Svätý František narodil sa roku 1182 v mestečku Assisi v krajine Umbrii, v Taliansku. Staré ústne podanie nám podáva to, že František sa narodil v maštali ako náš Pán Ježiš. Otec jeho bol zámožným kupcom a menoval sa Bernardone, jeho matka volala sa Pika. Pri krste dostal meno Ján.

Rodičia jeho boli dobrými a nábožnými, ale boli tiež veľmi starostliví o obchod a rozmnoženie majetku svojho. — Otec chcel, aby František stal sa kupcom a nestaral sa o pokroky synove v nábožnostiach a cnostiach. Dostal meno František, lebo dokonale znal francúzsku reč.

František zavše bol veselým mladíkom, mal rád zábavy, prírodu tiež ospevoval, videl dobro vo všetkom. Hoc od mladosti mal rád zábavy ako nábožnosť, predsa vždy ukazoval láskavosť ku chudobným a nešťastným. Pán Boh zavše odpláca tým, ktorí preukazujú milosť ku takým.

Dopustil na Františka ťažkú a trvanlivú chorobu. Ako tam v samote svätý František ležal, rozmýšľal často o marnostiach sveta i zaumienil si, že keď sa vyzdravie, bude venovať viac času službe

Božej.

Jedného dňa, keď sa vyzdravel, vysadol na koňa a išiel na zdravé povetrie. Keď tak išiel, stretol prašivého žobráka, zhrozil sa nad ošklivosťou jeho a išiel sa odvrátiť od neho, ale odrazu prišlo mu na um, čo si zaumienil, keď bol chorý. Zastavil koňa a sostúpil, išiel ku žobrákovi, pobožkaľ mu ruku a dal mu štedrú almužnu. Potom vyskočil na koňa a obrátil sa, aby povedal “s Bohom” tomu prašivému človekovi, ale nebolo nikoho vidno. Zdanlivo Pán Ježiš ukázal sa mu v podobe žobráka. Podobne chcel Pán Boh skúšať svätého Františka, či je úprimný v tom, čo povedal, že keď sa vyzdravie, že bude venovať viac času službe Božej. I pri tom nebol sklamaný.

František mal rád chudobných a preto často dával im peniaze aj veci z jeho otcovho obchodu. Otec mu často prikazoval, aby nedával veci zadarmo. František nechcel byť neposlušným, ale viac miloval chudobných a nemohol vystáť vidieť človeka v núdzi. Keď otec videl, že jeho slová nič nestoja, vzal Františka so sebou

ku biskupovi, aby sa zriekol dedičstva. František s radosťou išiel s otcom ku biskupovi, lebo on chcel za príkladom Spasiteľovým v chudobe Bohu a bližným svojou štedrou podporou slúžiť.

U biskupa v Assisi podpísal listinu, ktorou zriekol sa dedičstva po rodičoch, vyzliekol vrchný odev, vyzul obuv, položil ich k nohám svojho otca a povedal ponížene a pokorne: "Teraz slobodne môžem modlievať sa Otče náš, ktorý si na nebesiach. U Neho uložené je dedičstvo moje." Dojatý a ku slzám pohnutý biskup objal mládenca a odial ho chudobným pláštom.

S radostným srdcom opustil rodné mestočko a odišiel do hory na púšti, aby mohol lepšie slúžiť Bohu. O nejaký čas, keď bol prítomný na svätej Omši, kňaz čítal slová Evanjelia: "Nemajte zlata, ani striebra, ani peniaze v opaskoch svojich, ani kapsy na ceste, ani dve vrchné rúcha, ani obuvy, ani palice: veď hoďte je delník odmeny svojej."

František sa radoval, lebo tu videl tú príležitosť nasledovať jeho Spasiteľa. Tak oblečený v chudobnom rúchu, opásaný povrazom, začal svoju apoštolskú prácu: prinavracal ľuď k Bohu. Reči jeho boli jednoduché a krátke, ale plné moci Duchu Svätého. Kázne vždy počínal slovami: "Pán buď s vami, a daj vám pokoj svojho!" Milo mu to padlo, keď mohol urobiť pokoj medzi národami, medzi ľuďmi. Preto je niekedy volaný "Hlásateľ pokoja".

Keď mal okolo seba dvanásť učeníkov, išiel do Ríma, aby pýtal pápeža Inocentiusa III. o potvrdenie pravidiel svojho rádu. Pravidlá videly sa byť prísne, ale istý kardinál povedal pápežovi, žeby ich potvrdil, lebo tie pravidlá boli napísané dl'a slova svätého Evanjeliu. V noci pápež mal sen, v ktorom videl sv. Františka jako plecami podporoval hlavný chrám

na Laterane. Inocentius potvrdil pravidlá rádu a vysvätil pokorného Františka za diakona. Dovolil učníkom Františkovým, aby kdekoli'vek slovo Božie zvestovali a pokánie hlásali. Po potvrdení pápeža, žili v najväčšej chudobe, v zapieraní seba a na ustavičných modlitbách. František vyslal svojich učeníkov, aby išli a kázali slovo Božie ľudu. Živili sa almužnou a pracovali ťažko. Denne František im rozprával o kráľovstve Božom, o sebazapieraní, o pokore a chudobe.

Aby mohol pomôcť iným spasit svoje duše, založil druhý rád svätého Františka, čili Klarisiek. Ale ešte nebol spokojný, lebo uznal, že nie všetci sú povolaní do rehol'ného života, ale všetci sú povolaní ku spaseniu svojich duší. Tak založil takzvaný Tretí Rád, ku ktorému prislúchajú svetskí ľudia od štrnásteho roku. Predpísal im pravidlá dl'a sv. Evanjelia.

Posledné dni svojho života sv. František strávil v rozjímaní o ukrutnom utrpení Pána Ježiša. Konečne ťažká nemoc ho chytila a videl, že ide koniec, tak dal zavolať svojich učeníkov okolo seba, hovoriac im: "Nech vás Boh opatruje, milí synovia! Bojte sa Pána Boha vždycky a sotrvajte v tejto bázni. Vytrvajte v biedach a trápeniach a budete blahoslavení. S túžbou ponáhl'am sa k Bohu a odporúčam vás milosti Jeho."

Požehnal bratov, složil na kríž ruky svoje a dal si prečítovať umučenie Pána. Pri čítaní Žalmu usnul v Pánu 4. októbra 1226.

Tak, drahé dietky, František mal krásnu smrť, ako žil tak aj umrel, milujúc Pána Ježiša do konca. Mal len 44 rokov, ale ako známe z jeho života, všetky jeho slová boli útle, prosté, z detského srdca, plápolajúce najhorúcejším plameňom lásky k Bohu a bližným. Videli sme ako svetské veci boli len drabina, ktoré po-

máhaly svätému Františkovi dosiahnuť spásu svojej duše.

Mal rád zvieratá, preto často ho vidíme na obrázkach ako okolo neho sú. Často im povedal, aby chválili Pána Bo-

ha za všetky dobrodenia, ktoré On nám dáva. Pýtajme si tú milosť, aby sme mohli byť takými dobrými nasledovateľmi Pána Ježiša ako bol serafínsky sv. František!

J. M. Nežatický:

Rytier Nebojsa

ROZPRÁVKY Z DÁVNÝCH ČIAS.

(Pokračovanie.)

SLOVENSKÝ VELKŇAZ

V d'alekom meste Solune žil stratég (vojvodca), ktorý mal viac detí a medzi nimi syna Metoda. Metodova mamička bola asi Slovenka, nie div, že Metod i jeho brat Konštantín vedeli dobre po slovenský. Metod bol starší. Otec ho dal učiť. Bol bystrý, pokorný, spravodlivý, neskôr aj učený. Kto ho poznal, s úctou o ňom hovoril. Poznal ho aj cisár a dal mu spravovať isté slovanské kniežatstvo. Dlhší čas ho spravoval a videl všelijaké rozbroje, neprávosti, ktoré znepokojovaly jeho šľachetnú dušu. Složil teda toto bremä a odišiel na vrch Olym (Grécko), kde žili svätí otcovia. Dal sa ostrihať a obliekol sa do čierneho rúcha. Celý svoj čas venoval modlitbám a knihám.

Stalo sa, že cisár Michal poslal jeho brata Konštantína do Kazarska, kde sa veľmi rúhali kresťanskej viere. Cisár Michal poslal s ním aj svätého Metoda.

— Za kresťanskú vieru som hotový kedykoľvek umrieť, — vravel svätý Metod a hoci bol starší, pokorne sa podrobil vodcovstvu svojho mladšieho brata Konštantína (svätého Cyrila).

A keď sa víťazne vrátili, svätý Metod neprijal vyznačenie. Onedlho prišli po-

slovovia zo Slovenska (Veľkej Moravy) a svätý Metod znovu pokorne podrobil sa svojmu mladšiemu bratovi. Na Slovensku spolu horlivo pracovali, učili, krstili. Hlásali slovo Božie a práca sa im darila. Slovenský ľud hufne prichádzal, aby sa dal pokrstiť týmito svätými mužmi. Ni-tra i Velehrad staly sa kresťanskými.

Dozvedel sa o svätých mužoch pápež. Chcel ich vidieť a počuť. Vybrali sa do Ríma a so sebou vzali pozostatky svätého Klimenta. Boli prijatí s veľkou slávou. Pápež ich vypočul. Potom položil slovenské evanjelium na oltár svätého Petra. Tým dal na javo, že ich prácu, slovenské sväté Písmo, ako i slovenskú svätú Omšu schvaľuje. Slovenská reč bola povýšená na cirkevnú reč, ako bola latinčina a

gréčtina. Chorľavý Konštantín (svätý Cyril) utiahol sa v Ríme do kláštora a vtedy prijal meno Cyril. Neskôršie tam aj zomrel. Pochovali ho v chráme svätého Klimenta.

Kocel', knieža v Zadunajsku, poslal posolstvo k pápežovi a prosil ho, aby vysokoumného učiteľa svätého Metoda prepustil do jeho krajiny. Pápež riekol:

— Pošlem ho nielen vám, ale všetkým slovanským krajinám. — Roku 869 poslal list Rastislavovi, Svätoplukovi i Kocel'ovi, v ktorom napísal: — Dietky milované, počúvajte učenie Božie v jazyku vašom. Vysvätili sme Metoda s učeníkmi, aby vás učili i svätú Omšu v slovenskom jazyku slúžili. — Svätý Metod stal sa biskupom v Nitre.

Svätý Metod išiel z Ríma do Pannonie (Zadunajsko). Kocel' ho prijal s veľkou slávou a úctou. Svätý Metod mu vyučil učeníkov a vysvätil ich za kňazov. Potom išiel do Veľkej Moravy. Závistníci ho obžalovali a uväznili. Po dvoch rokoch ho pápež vyslobodil. Svätý Metod odpustil svojim nepriateľom, ale večný súd ich zastihol. Z nepriateľov štyria čoskoro zomreli.

Pápež povýšil svätého Metoda na arcibiskupa a sveril mu všetky kostoly a duchovných vo Veľkej Morave i v Pannonii. Kráľ Svätopluk i všetci Slováci to s radosťou prijali. Kam sa kresťanská viera rozšírila, tam rástla i moc kráľa Svätopluka. Po smrti kniežaťa Kocel'a pripojil k svojej ríši celé Zadunajsko. Svätoplukova ríša siahala od mora k moru. Veľká bola sláva Slovákov. Svätý Metod pilne prekladal sväté knihy do slovenskej reči a ako arcibiskup dokončil túto prácu.

Raz sa stalo, že kráľ Svätopluk bojoval kdesi na severe s pohanmi. Boj trval dlhý čas, avšak zvíťaziť nemohol. Svätý Metod poslal k nemu posla s odkazom:

— Blíži sa deň svätého Petra, ak mi slúbiš, že ho i so svojím vojskom strávíš u mňa, verím v Boha, že ti pohanov čoskoro vydá. — Svätopluk poslúchol sv. Metoda, ktorého proroctvo sa splnilo. Pohani boli porazení. Svätopluk zvíťazil.

Svätý Metod na svojich cestách upadol do mnohých nebezpečenstiev. Avšak Pán Boh ho uchránil pred zbojníkmi, aj od zlých nepriateľov. Na ceste do Grécka zastihla ho búrka. Ukrutný víchor bičoval vlny, ktoré sa zdvíhaly ako vrchy a lodou pohadzovaly šľa škrapinou z orecha. Námorníci pracovali zo všetkých síl na záchrane. Víchor sa stupňoval, boli bezmocní. Svätý Metod bol vo svojej kajute. Pribehol zdesený námorník, hlásil, že sa zlomilo kormidlo a loď sa ženie na úskalíe. Svätý Metod si klakol a začal sa modliť. Zrazu víchor ustával, zmenil smer. Loď bola zachránená.

Svätý Metod mal mnoho učeníkov. Z nich najradšej mal zbožného, v písme i slove zbehlého Gorazda. Preto, keď oslabil, riekol učeníkom:

— Hl'a, tento muž je učený aj v latinských knihách. Nech sa stane z vôle Božej a z vašej a mojej lásky mojím nástupcom. — Všetci s radosťou prijali jeho rozhodnutie. Jedine Wiching sa hneval. Bol to nemecký vyzvedač, nepriateľ Veľkomoravskej ríše i svätého Metoda. Podarilo sa mu votrieť do priazne kráľa Svätopluka. Ten zabudol na Metodove zásluhy, podporoval Wichinga, ktorý sa stal biskupom v Nitre.

Na Kvetnú nedeľu shromaždil sa ľud v nitrianskom kostole. Prišli z celého okolia, ba i zd'aleka, aby videli svätého Metoda. Bol tam aj kráľ Svätopluk. Sv. Metod, ťažko stúpajúc, vošiel do kostola, ktorý bol malý, aby pojal tol'ko ľudu. Veľ'a sa tiesnilo vonku. Svätý Metod ich požehnal. Potom už celkom oslabil a na tretí deň 6. apríla 885 so slovami. "V

"Polož toto telo kdekoľvek, o jedno Ťa však
prosím: Pamätaj na mňa v modlitbách tvo-
jích pri oltári Božom." (Slová sv. Moniky,
zomierajúcej matky sv. Augustína.)

ECCE
SPONSOUS
VENIT

Pamätajte na týchto zomrelých vo spievaných svätých omšiach,

ktoré budete obetovať každý deň v
novembri za duše v očistci vo
Vašom kláštore:

Na žiadosť (meno)

Adresa

Naša ofera na tieto sv. omše \$.....

Pošlite toto Slovenským Františkánom na adresu:

SLOVAK FRANCISCAN FATHERS

232 S. Home Avenue,

Pittsburgh 2, Pa.

ruky tvoje, Pane, dušu svoju skladám!" naposledy vydýchol. Prítomní sa rozplakali; žiaľili za svojim dobrým, obetavým veľkňazom, ktorý nielen zomrel, ale aj žil pravým kresťanským životom.

Na pohrabe sišiel sa obrovský zástup ľudu, aby mu preukázal poslednú úctu. So sviecami a plačom odprevádzali ho mali, veľkí, bohatí, chudobní, slobodní, poddaní, vdovy, siroty, slovom všetci, ktorí mohli prísť, lebo svätý Metod žil, učil a pracoval bez rozdielu pre všetkých a

všetkých získal pre kresťanskú vieru.

Po smrti veľkňaza Metoda, s pomocou Svätoplukovou začal vládnuť Wiching. Prenasledoval slovenských kňazov. Gorazd s mnohými musel opustiť vlast, lebo Wiching nedovolil slovenské služby Božie. Neskoršie kráľ Svätopluk poznal, že spáchal veľkú chybu, ale už bolo neskoro. Wiching aj jeho zradil. Veľkomoravská ríša sa rozpadla. Slovensko tisíc rokov úpelo v otroctve, lebo Svätopluk nepodporoval Metodovo dielo.

Tretí Rád sv. Františka

Americkí terciári slovenským terciárom!

Americkí dobrodinci chudobným na Slovensku!

Drahí!

Dobré a horlivé duše porozumely naše volanie, a sossbieraly nám niekoľko milosrdných balíkov, takže sme vedeli zaslať 10 balíkov po 11 funtov v septembri a ešte nám niečo zostáva do budúceho mesiaca.

Chválabohu, že žijú ešte dobré duše!

DOSTALI SME do 15. sept. 1948:

Bridgeport, Conn.: Mrs. Veronika Ivančiak, ženské a dievč. dressy.....1 balík
Mt. Union, Pa.: Francis Bodnár, sbierka žensk. a dievč. šiat a topánok ...1 balík
Rossford, O.: Mrs. John Peer, ženské a dievčenské šaty1 balík
Palmerton, Pa.: Mary Prelovský, ženský kabát, dressy a topánky, groceria, cverny, bavlna, mužské nohavice, svetre, košele, punčochy atd'.....1 balík
Woodside, N. Y.: Mrs. Dorothy Mráz, ženské kabáty, šaty a topánky, mužské topánky1 balík
Six Mile Run, Pa.: Mrs. Mary Venglík, pekné detské šaty a prádlo, ženské dres-

sy, svetre, lužičky atd'.1 balík

Allentown, Pa.: Mrs. Josephine Kalivoda, pekná sbierka mužských a ženských kabátov, šiat, topánok a prádlo, sbierka detských šiat atd'.2 balíky

Fullerton, Pa.: Mrs. Mary Brezina, ženské kabáty a šaty, mužské nohavice, muž. a ženské topánky atd'.1 balík

ZASLALI SME: Ústredie Tretieho Rádu v Žiline na Slovensku:

v minulom roku 1947.....169 balíkov
v januári 1948 8 balíkov
vo februári 1948..... 11 balíkov
v marci 1948..... 2 balíky
v apríli 1948 4 balíky
v máji 1948 8 balíkov
v júni 194810 balíkov
v júli 1948..... 8 balíkov
v auguste 1948 7 balíkov
v septembri 1948.....10 balíkov

Je to radosť pracovať s tými, ktorí nás porozumia. Úprimná vd'aka!

Slovenskí Františkári.

JUBILÁRNY FOND

Náš kveštár sa zamyslel. Veru mal o čom rozmýšľať. Preletely mu hlavou mnohé kveštárske, bohaté skúsenosti. Život je veru opravdivou školou. Ľudia v ňom — veru sú zaujímaví.

Teraz ale nie do ľudských srdiec chce pozeráť a ich rozoberáť, ale nad inými vecmi sa zamyslel. Čo to má byť?

Pred kveštárom na stole leží otvorené číslo Listov sv. Františka. Listoval v nich, otvorené ich nechal, a sa zamyslel . . . Zamyslel sa nad dobrotou nášho ľudu slovenského.

— Náš dobrý slovenský ľud už 25 rokov odoberá Listy sv. Františka. Nedal nám padnúť, ale rozmnožil sa počet odberateľov v tomto jubilárnom roku o 1000 členov.

— Slovenské srdce nás slovenských Františkánov porozumelo, podporovali nás aj v tých ťažkých časoch, udržali sme sa, žijeme a pracovať budeme.

— V tomto jubilárnom roku zvlášť dostali sme mnoho pozdravných dopisov a milodarov, to je svedectvom, že si nás náš ľud zamiloval.

Toto by bola tá pekná stránka rozmýšľania nášho kveštára o našich dobrých krajanoch.

Ale on vo svojich myšlienkach takto pokračuje: "Čo sme my dali nášmu dobrému slovenskému ľudu?"

— Dali sme mu svoje slovenské a františkánske srdce. — Podávali sme mu pravdy Kristove verhostou nášho Otca sv.

Františka. — Potešovali a poučovali sme ho našou drahou rečou materinskou slovenskou. — Nedali sme mu padnúť ani vo viere, ani v spoločnosti, ani v národe. — Teraz sme mu dali pekné jubilárne číslo, pamiatku to dejín Listov sv. Františka, a dali sme mu do daru knižočku "Hospodin nech ti udelí pokoja!"

Kveštár uprene pozerá do diaľky, po chvíli sa usmeje a jeho tvár prezradzuje: "Ľud slovenský nás má rád a je s nami spokojný."

NA JUBILÁRNY FOND DOSIAE PRÍSPELI NASLED. DOBRODINCI:

JÚL:

Mrs. H. Pustek a III. Rád, Whit-

ing, Indiana	\$25.00	Mary Benik, New York	10.00
Katarine Lazur, Hockensack, N. J.	5.00	Anna Serina, Coaldale, Pa.	10.00
John Bainer, Cudahy, Wis.	5.00	Martin Chrenka, Dayton, O.	6.00
Helen Moravský, Philadelphia, Pa.	5.00	John Tucnik, Rossford, O.	6.00
Mary Senda, S. S., Pittsburgh, Pa.	5.00	Joseph Surmik, New York	5.00
Mary Arbet, Kenosha, Wis.	5.00	Anna Ondrovčík, Uxbridge, Can.	5.00
Mrs. M. Ferenshak, Youngston, O.	3.00	Rosalia Fronchek, Vandergrift, Pa.	5.00
John Zavažan, Erie, Pa.	2.50	Mary Cuninka, Chicago, Ill.	5.00
Mary Pruzinský, Erie, Pa.	2.00	Mrs. Gulanda, N. S., Pittsburgh ...	5.00
Mary Firak, Erie, Pa.	2.00	Frances Kocenda, Braddock, Pa. ...	5.00
Michal Koval, Erie, Pa.	2.00	Mary Branský, Ramah, Col.	5.00
R. Janastak a Krizik, Blue Island	2.00	John Jakubec, Rossford, O.	5.00
Slanina per Ferenshak, Youngstown	2.00	John Cisarík, Hammond, Ind.	5.00
Mrs. P. Drabik, Cleveland, O.	2.00	John Sinal, Whiting, Ind.	5.00
Catherine Mifkovič, Erie, Pa.	1.50	Andrew Palko, Gary, Ind.	5.00
Catherine Vasilovčík, Blue Island ...	1.50	L. Janotiak, Chicago, Ill.	5.00
Julia Mráz, Gloversville	1.00	Catherine Korček, Tarentum, Pa.	5.00
Juliana Jurchak, Kenosha, Wis.	1.00	John Strnisko, Milwaukee, Wis.	5.00
Paul Smolinský, Erie, Pa.	1.00	Michal Hodos, Youngstown, O.	3.50
Julia Bečko, Erie, Pa.	1.00	Mrs. M. Rodzik, New York	3.00
Mary Bača, Erie, Pa.	1.00	Anna Farris, Rock Springs, Wyo.	3.00
Angela Srnka, Erie, Pa.	1.00	Štefan Lazonik, Chicago, Ill.	3.00
Mary Cernecký, Erie, Pa.	1.00	Mary Kolina, Indiana Harbor, Ind.	3.00
Mary Grega, Erie, Pa.	1.00	J. Juhas a A. Drotos, Detroit, Mich.	2.50
Theresa Kosturko, Erie, Pa.	1.00	Anonymous, Cleveland, O.	2.00
Mary Potočnak, Erie, Pa.	1.00	Mrs. B. Pivak, Pittsburgh, Pa.	2.00
Mary Galla, Erie, Pa.	1.00	Stephen Blazo, Pittsburgh, Pa.	2.00
Margaret Pruzinský, Erie, Pa.	1.00	Mrs. Marcey, N. Braddock, Pa.	2.00
Julia Hettes, Erie, Pa.	1.00	Mrs. J. Rosal, Ford City, Pa.	2.00
Mary Vargo, Erie, Pa.	1.00	T. Straka a T. Vrabec, Sugar Creek	2.00
Anna Štefan, Erie, Pa.	1.00	Mrs. V. Bednár, Lakewood, O.	2.00
Mary, Čech, Erie, Pa.	1.00	John Kapish, Jr., Fort Dodge, Iowa	2.00
Simon Fasko, Cleveland, O.	1.00	Mrs. Kudza, Flint, Mich.	2.00
Andrew Treschak, Bedford, O.	1.00	Vincent Matlak, Whiting, Ind.	2.00
Mrs. J. Hatala, Detroit, Mich.	1.00	Susan Gajdos, Donora, Pa.	2.00
Anna Sochar, Endicott, N. Y.	1.00	Jozef Škoda, Throop, Pa.	2.00
Spolu	\$90.50	John Holosko, Benwood, W. Va.	2.00
		E. Prikřil a A. Heinz, Uew York ...	2.00
		Mary Komoroský, Youngstown, O.	2.00
		Johanna Miskovitz, Akron, O.	2.00
		Elizabeth Kmetz, S. Chicago, Ill.	1.50
		Barbara Dutko, Metuchen, N. J.	1.00
		Elizabeth Stanko, Pueblo, Col.	1.00
		Anna Hurban, Binghamton, N. Y.	1.00
		Mrs. Matthew Bidish, Steubenville, ...	1.00

AUGUST:

Msgr. Štefan Krasul'a, New York	\$25.00
Agnes Hobrajter, New York	25.00
Albina Achberger, New York	25.00
Elizabeth Bednár, New York	25.00
M. Majda, New York	25.00

Anonymous, N. S., Pittsburgh, Pa.	1.00	Mary Merva, Jersey City, N. J.	1.00
Mrs. A. Hudaček, Munhall, Pa.	1.00	Mrs. A. Evanich, Springfield, Ill.	1.00
Mary Kmet, Braddock, Pa.	1.00	Mrs. C. Novak, Olyphant, Pa.	1.00
Mrs. Mikolay, Braddock, Pa.	1.00	Dona Tupta, Dumbur, Pa.	1.00
Mrs. Hrabovský, Ford City, Pa.	1.00	Mrs. A. Pasterik, Pittsburgh, Pa.	.50
Andrew Saffo, Leechburg, Pa.	1.00	Mrs. Rozum, N. S., Pittsburgh, Pa.	.50
Mary Kvacak, Cleveland, O.	1.00	Mary Repko, McKeesport, Pa.	.50
Mary Hlavaty, Cleveland, O.	1.00	Paul Imrišek, Lansford, Pa.	.50
Mrs. M. Kardos, Vandergrift, Pa.	1.00	Jozef Franko, N. Brunswick, N. J.	.50
Mary Kubalák, Superior, Wis.	1.00	Mrs. Vdovec, E. Pittsburgh, Pa.	.25
Mrs. S. Gecik, Whiting, Ind.	1.00	Mrs. Andrelik, Homestead, Pa.	.25
Mrs. Lepp, Gary, Ind.	1.00		
Mrs. Zak, Gary, Ind.	1.00	Spolu	\$305.50
Mrs. Duminsky, Du Bois, Pa.	1.00	Úprimná vd'aka všetkým našim dobro-	
Mrs. Timko, Du Bois, Pa.	1.00	dincm a priateľom!	
Štefan Masarik, Bellaire, O.	1.00	Slovenskí Františkáni.	

8. AUGUSTA 1948

Bol to deň duševného sviatku našich slovenských ženičiek. Sišly sa zo širokého pittsburghského okolia počtom do 300. Schádzaly sa ako usilovné včeličky, ktoré dychtia za duševnými pravdami, aby si dl'a nich vystavily alebo ozdobily dom duševného života.

Naše slovenské sestry, mamičky a babičky veru zaplnily našu kaplnku a okolité miestnosti vonku i vnútri, ako usilovné včeličky. Posadaly si kde len mohli a stály, kde sa len dalo, a tak slyšaly slovo Božie.

Horlivo boli prítomné na svätých omšiach o 9., 10. a 11. hodine, vykonal sv. spoveď a pristúpily ku sv. prijímaniu.

O 9. hodine P. Solanus Duchala, OFM. srdečnými slovami privítal ženičky, a odporúčal im, aby Božie slovo do úrodnej zeme, duše, padlo.

P. Solanus tiež pri pobožnostiach bol na pomoci P. Izidorovi Dobrovodskému, OFM., ktorý riadil duševnú obnovu.

OBSAH KÁZNI O 11. HODINE:
Drahé sestry!

Vy sa mnoho modlíte, mnoho dobrého konáte a mnoho trpíte, ale musíte to všetko úprimne konať pre Pána Ježiša.

Nesmiete sa dať vyrušiť zo svojej úprimnosti. Pýcha vás nesmie okúzliť, trápenia vás nesmia zlomiť, ľudia vás nesmia zbalamútiť.

Vždy na Krista pozerajte úprimne: v pravdách viery, — v príkazoch Božích a Cirkevných, — a vo Sviatosiach.

Kristus je Synom Božím, On nás správne vedie a preto Jemu patrí naša úprimnosť.

OBSAH KÁZNI O 2. HODINE:
Drahé sestry!

Nielen úprimne začať, ale aj úprimne vytrvať. Kto úprimne Krista hľadá a Jemu slúži, tomu Kristus zvláštnych milostí dáva.

Mnohí pekne začnú a potom pomýlia. S Ježišom začnú — a s čertom skončia. Prečo? — Príčina je: citovosť v náboženstve, — chvála ľudská, — osobné ciele, atď.

Kto Krista úprimne vyhľadáva, ten protivenstvám takto odpovedá: tým lepšie verím, tým lepšie príkazy zachovávam, tým lepšie sviatosťami starám sa o svoju dušu, tým som vernejší Cirkvi katolíckej, — lebo Kristus mi nič zlého nenariadil, ani neučinil.

Kristus najlepšie vie, ako Syn Boží čo nám pre spásu treba.

✱

SV. HODINA OD 4—5:

Drahé sestry!

Teraz nasleduje: "Úprimne pracovať s Pánom Ježišom."

Sv. Ján Vienský hovoril mudrlantovi: "Ja som sa neučil dohadovať sa o pravdách viery, ale ja som sa učil dl'a právd viery žiť." Veru mal pravdu. Kto sa dohaduje, vykrúca a prekrúca pravdy Božie, ten sa veru nesnaží správne žiť.

Jedine v katolíckej Cirkvi máme prítomného Pána Ježiša vo Sviatosťi Oltárnej. Sme pred našim Pánom.

Kázne takto slyšme: "Pane, hovor, slyš! služobník tvoj."

Ženičkám vždy sa l'úbia kázne. Ale majú aj primeraný osov z nich? Nie len kázne obdivovať a príjemne na nich sa

cítiť, ale aj na svoju dušu si to sťahovať a dl'a toho sa aj zariadiť.

Takto sa riadiť: Kristus — a ja! Čo mám činiť, čo mám trpieť, a v čom mám sa obetovať, aby som sa Kristu l'úbil?

Úprimne máme byť prítomní na svätej omši v nedeľu a vo sviatky. Keď nám aj čas dovolí, slyšať sv. omšu každý deň.

Úprimne máme pristupovať k hodnému a dennému sv. prijímaniu.

Kristus nás naučí aj správne pracovať aj správne trpieť.

Skrze Krista budeme mať zásluhy aj v dobrom konaní, aj v utrpení.

Kristus chce nás veštkých, ale dl'a seba utvorených.

✱

Ženičkám kázne sa l'úbily a nejedna úprimne sa vyznala; ale P. Izidor nás len pozná! Dobre nám to padlo.

Pekný počet ženičiek nás núti, aby sme v budúcom roku ich na dve nedele rozdelili.

Ženičkám aj domáce jedlo chutnalo. Kto duševne pracuje, veru aj vyhladne.

Vďaka vám pracovníčkam, dobrodincom a prítomným!

S Bohom! Do videnia — do roka!

Ženy na duševnej obnove v našom kláštore na Avalon, Pa.

Ozveny z Pittsburghského Kláštora

4. októbra oslávili sme sv. Františka, nášho serafínskeho Otca. Svet si ho obľúbil pre jeho milú a príťažlivú povahu, ale my, jeho duchovní synovia, sme si ha zamilovali, lebo nám ukázal cestu, po ktorej sa snadnejšie dostaneme do neba. Už koľkí jeho duchovní synovia dnes sa radujú s ním v nebi! Mnohí z nich utiahnutý život viedli. Svet vôbec o nich nevedel. Nasledovaním regule sv. Františka títo vyšvihli sa na vysoký stupeň svätosti. Aj František si sám nevymyslel svoj spôsob života, ale sledoval radu, ktorú náhodou našiel vo svätom Písme: "Keď chceš byť dokonalým, pod' a nasleduj mňa!" A najmä v chudobe nasledoval Krista. A práve jeho chudoba líši rehoľu Bratov Menších od iných rehoľ. Čítame aj v dejinách, že pre chudobu dostali sa do dôvery pospolitého ľudu, lebo vedeli spolúčiť s nimi.

Aj dnes je potrebný návrat ku chudobe. Svetská mamona natoľko omámila ľudom rozum, že zabudli na Boha, svoj posledný cieľ. Baženie po peniazoch a bohatstve je príčinou nepokoja a nenávisť. Hmotný zisk zapríčiňuje borby a roztržky v spoločnosti ľudskej. Jedine blahoslavení sú tí, ktorí chudobu milujú, "lebo ich je kráľovstvo nebeské".

Jubilant! — Zakladateľ našich Listov sv. Františka, P. Kazimír Zakrajsek, O. F. M., oslávil 5. septembra zlaté jubileum svojich sľubov v Lemont, Ill. Predovšetkým je to jeho zásluhou, že náš časopis vychádza a vychováva v náboženskom duchu mnohé slovenské rodiny roztratené po Spojených Štátoch a Kanade. Pre nejedných "Listy" sú ich jediným stykom so slovenským svetom. Trebárs P. Kazimír nie je rodom Slovák, natoľko mu ležalo dobro nášho ľudu na srdci, že sa naučil slovenčinu, aby mohol poučovať našich krajanov v ich ľubozvučnej reči. On sa stal všetko všetkým. On aj pripravil pôdu pre slovenských františkánov, za čo sme mu veľmi povďační. Jeho vznešené dielo, ktoré ako malé semienko zasadil pred 25. rokmi, vyrástlo v mohutný strom, ktorého vetvy sa rozťahujú od severa až na juh, od atlantického až po pacifický oceán. Tento náš dobrodinca nehládajúc žiadnej ľudskej pochvaly, sa už dávnejšie utiahol do zатиšia kláštorného a v skromnosti len z času na čas sa ozve. Takou ozvenou bol aj jeho článok v jubilárnom čísle "Listov". Aj terajšiu slávnosť usporiadali jeho predstavení, lebo P. jubilant si to nežiadal vôbec.

Milí čitatelia! Zahrňte prosby nášho jubilanta do svojich modlitieb. Proste Boha, aby ho zachoval ešte na mnohé roky a dal mu dostatočného zdravia dožiť sa aj diamantového jubilea. Na mnohaja, blagaja ljeta! Pri tejto slávnosti zastupoval náš kláštor P. Francis Vilha, OFM., náš kvardián.

Naši nováčkovia. — Na 15. augusta štyria naši študenti boli slávnostne uvedení do rehole čo "Bratia Menší" v kláštore Nanebovzatia Panny Marie v Pulaske, Wis. Prijali aj nové rehoľné mená ako znak, že sa odriekajú všetkých svetských márností a výlučne sa venujú Bohu. Odteraz budú mať za svojich patrónov: Mr. Brozovič z Rices Landing, Pa. Fra. Matúš; Mr. Jakub z osady sv. Gabriela, N. S., Pittsburgh, Pa. Fra. George; Mr. Krivjanský z Kansas City, Kan. Fra. Cyprian; Mr. Kamenár z osady sv. Gabriela, N. S., Pittsburgh, Pa. Fra. Martin. Boh daj, aby vytrvali až do konca!

Milo nás poctili svojou návštevou Rt. Rev. Msgr. Štefan Begalla z Youngstown Ohio, dpp. Tondra z Campbell, O., John Vilha z českej osady sv. Václava, N. S.,

Pittsburgh, Pa., František Karabinoš z Clymer, Pa., a Vladimír Krajewski, C. SS. R., redemptorista Byzantinského Obradu, ktorý bol slávnostným kazateľom na odpuste u Sestier Basilitánok v Uniontown, Pa.

Stále sme zaujatí prácou buďto výpomocnou alebo misionárskou na okolí alebo vzdialení v iných štátoch. — 40 hod. pobožnosť v anglickej a slovenskej reči pri osade sv. Jána Krstiteľa v Unity, Pa. i sv. Michala v Bellaire, O., mal P. Bernard. — 40 hod. pobožnosť v oboch rečiach v osade sv. Marka v McKees Rocks i duchovné cvičenie i 40 hod. pobožnosť pri osade ssv. Ondreja i Benedika v Detroit, Mich. riadil P. Francis Solano Duchala, — na graduačnej slávnosti pri Ohio Valley Hospital kázal P. Francis Sola., — dočasne vypomáha pri osade sv. Jána v Campbell, O. P. Benedik Štulec, — o terciárov doma, v Clairton a Clevelande sa staral P. Anton, — na českej osade sv. Václava vypomáhali P. kvardián a P. vikár.

Budúce terciárske shromaždenie bude 10. okt. pod oktávou sv. Františka.

Naši štyria novici. — V prostriedku náš kvardián P. Francis Vilha, OFM., a Very Rev. Isidore Czwiklinski, OFM. poľský provinciál.

OZVENY Z JASKYNE

SEDMIBOLESTNEJ PANNY MARIE (ST. FRANCIS) VO VALPARAISO, Ind.

Ruženec. — Od začiatku do konca októbra modliame sa ruženec v kostole spoločne, alebo doma súkromne. Ruženec, keď sa ho vrúcne modlíme, dáva nám silu a potechu. Zdravase sú duchovné ruže, ktoré kladieme k nohám Matky Božej.

Na ružencoch sú zrnká z rôznej látky, ale nie od toho závisí pravá, vnútorná cena ruženca. Keby mal niekto aj zlatý ruženec a nemodlí sa ho duchom, srdcom, ale len ústami, jeho ruženec nemá ceny pred Bohom a Matkou Božou, taký sa márne modlí. Pravým ružencom nie je retiazka so zrnkami. To je len naša pomôcka pri modlitbe. Hlavný je duch, modlitba a rozjímanie o tajomstvách našej viery.

Ruženec je modlitba pre každého. Je tak ľahké, že i malé dieťa mu môže rozumieť, a je tak obsažná, že i ten najučenější človek najde v nej hlboké a poučné myšlienky. Len ľudia povrchnívidia v ruženci nesmyselné opakovanie tých istých slov, čo je len vraj na prekážku pravej pobožnosti. Ale kto hlboko

ko vnikne do významu a tajomstva svätého ruženca, ten najde v nej hlbokosť sv. viery, obdivuhodnú krásu, potechu, silu a pomoc.

Svätá Hodina. — Dňa 15. augusta, v nedeľu po obede, katolícki mužovia dekanátu Gary, Ind. mali pri našej jaskyni svätú hodinu. Bola to vskutku svätou a povzbudzujúcou hodinou. Účastníkov na nej bolo asi 5 tisíc mužov. Keďže poriadateľom a chairmanom tejto pobožnosti bol p. Peter Billick, kapitán polície mesta Gary, preto i poriadok pri parkovaní a celého pohybu udržiavala polícia mestská a štátna. Touto svätou hodinou s tak veľkým zástupom, dostala sa veľká úcta nášmu pútnickému miestu, tiež dosť veľká publicita.

Labor Day. — Pútníkov na tejto dvojdnovej pobožnosti sme mali dosť hodne, lebo počasie bolo krásne. Pútnici prišli na viacerých busoch z Joliet, z Chicagu, z Whiting a mnohí prišli na svojich povozoch. V nedeľu o 11. hodine bola

slávnostná sv. Omša, ktorú slúžil a pod ktorou i kázal P. Daniel. Pri tejto sv. Omši vysluhovali naši klerici. Po obede bola krížová cesta, ktorú sa predmodlieval fr. Robert a požehnanie odbavil P. Jerome. Večer o 6. hodine bola svätá hodina a procesia. Túto pobožnosť spojenú s kázňou riadil P. Sylvester. Mnohí pútnici ostali tu i na pondelok, tak spevy a modlitby v ten večer ešte sa dlho rozliehaly v krásnej prírode na tomto posvätnom mieste. V pondelok pobožnosti sme konali, jako obyčajne. Boly štyri sv. Omše. Posledné o 11. hodine bola s kázňou. Po obede bola krížová cesta a požehnanie.

Kuchyňu mala na starosti Mrs. Murin z Whiting. I touto cestou vyslovujeme všetkým Pán Boh zaplať, ktorí pomáhali v kuchyni, pri občerstvení, pri nábožných veciach, tiež ktorí prispeli groceriou, alebo peňažitým milodarom, čo nám naši dobrodinci darovali a poslali z Whiting, Ind. skrze Mrs. Murin.

Naši dobrodinci. — Na Labor Day od pútnikov prijali sme tieto milodary: z osady sv. Michala Arch. \$14.00 a na sv. Omšu \$5.00, z osady Ružencovej Panny Marie \$86.00 a na sv. Omšu \$5.00; z osady sv. Cyrila a Metoda, Joliet, \$6.00 a na sv. Omšu \$5.00; z osady Nep. Poč. Panny Marie, Whiting, \$5.00 a na sv. Omšu \$5.00. — Za výherné knižky: Mrs. Murin \$10.00, Mrs. Lednický-Štoffey \$26.15. — Groceriu nám darovali: Mrs. L. Lednický a Mr. J. Malon.

Na novú krížovú cestu do kapličky: Mr. J. Kostolník \$20.00, Bohuznáma A. V. \$20.00, Mrs. A. Dahič \$20.00, Mrs. S. Kapčák \$3.00, Mrs. M. Pekelnický \$5.00, Mrs. M. Kantor \$5.00, Mrs. Kurtek \$5.00, Mrs. M. Mikulaj \$2.00, Mrs. Kostolný \$2.00 a Mr. M. Matušak \$5.00.

Na kláštor: Bohuznáma \$40.00, Mrs. Badar \$5.00, Mr. J. Chovanec \$5.00, Mrs. A. Nalevanko \$20.00, okres Ustavičnej pomoci Panny Marie Penn. Ženskej Jednoty skrze Mrs. A. Lunter \$10, Mrs. G. Lunter \$5.00, Mr. J. Tomaga \$5.00. Všetkým našim dobrodincom privolávame Pán Boh zaplať!

Mrs. H. Pustek z Whiting, Ind. priviezla nám 4. júla a na Labor Day veľkú zásobu obnoseného mužského a ženského šatstva, aby sme to poslali do kraju. Pán Boh zaplať! Posielame to do našich kláštorov, kde to poroznávajú chudobným.

Naša výpomoc. — Dňa 13.—15. aug. P. Sylvester dával trojdňové exercície v Pittsburghu u Sestier sv. Františka pre slovenské ženy. P. Daniel nedeľami vypomáhal v Chicagu v osade sv. Jozefa a ostatní striedavo vypomáhali v Gary.

Otcovia Františkáni.

Náš cintorín

"Sľutujte sa nado mnou, sľutujte sa nado mnou, aspoň vy, priatelia moji, lebo ruka Pánova dotkla sa ma." (Job 19, 21.)

**Mrs. Mary Andreas
E. Pittsburgh, Pa.**

Odkaz sv. Otca nášho Františka:
"Modlite sa za mŕtvých."

UPOZORNENIE!

Našich priateľov úctive prosíme, aby nám peniaze zasielali vždy čekom alebo Money Orderom a nie v hotovosti. V ostatné časy dostávame pono- sy, že sa nám listy tratia a preto táto prosba.

RADOSTNÝ RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorého si, Panno, z Ducha
Svätého počala.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

BOLESTNÝ RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorý sa pre nás krvou
potil.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

15 Tajomství sv. Ruženca

Môžete dostať slovenské i anglické.

Tieto Tajomstvá tlačené sú na 15-tich
kartách s patričnými obrázkami a prí-
slušnými modlitbami. Posielame ich v
jednej obálke, obsahujúcej všetkých
15 karát. Cena je len 15 centov.

Slovak Franciscan Fathers

232 S. Home Avenue

PITTSBURGH 2, PENNA.

SLÁVNY RUŽENEC

prvý desiatok

Otče náš... 10 Zdravas Maria... Ježiš,
ktorý slávne z mrtvých
vstal.
Svätá Maria atď'. — Sláva...

**NIEKTORÉ KNIŽKY SOSTAVENÉ A VYDANÉ SLOV. FRANTIŠ-
KÁNMÍ. — OBJEDNAJTE SI Z NICH PRE VAŠE POUČENIE**

CENA 20c.

CENA 15c.

CENA 15c.

CENA 25c.

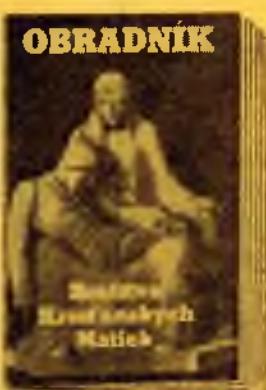
CENA 15c.

CENA 15c.

CENA 25c.

CENA 15c.

CENA 25c.

Slovak Franciscan Fathers

**232 SOUTH HOME AVENUE
PITTSBURGH 2, PA.**